

PRÓBA OCENY BEZPIECZEŃSTWA ENERGETYCZNEGO POLSKI – STAN OBECNY

Justyna Trubalska

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna im. Jana Zamoyskiego, ul. Koszary 8, 22-400 Zamość,
justyna.trubalska@gmail.com

Streszczenie. Specyficzne uwarunkowania, percepcja zagrożeń poszczególnych podmiotów, zmiany zachodzące w środowisku międzynarodowym, a przede wszystkim stan posiadanych zasobów surowców energetycznych, powodują trudności związane z wypracowaniem jednolitej definicji bezpieczeństwa energetycznego. Bezpieczeństwo energetyczne jest wielopoziomowe i wielopłaszczyznowe. Poziom bezpieczeństwa państw importujących, w tym Polski, jest pochodną zarówno bezpieczeństwa dostaw, jak i sytuacji międzynarodowej w państwach eksportujących i tranzytowych. To pozwala na twierdzenie, że bezpieczeństwo energetyczne państwa nie jest osiągnięte raz na zawsze, a jego zapewnienie stanowi kluczowe zadanie dla funkcjonowania państwa.

Celem artykułu jest próba oceny stanu bezpieczeństwa energetycznego Polski. Dlatego też, w pierwszej części dokonano zdefiniowania pojęcia bezpieczeństwa energetyczne i określenia jego parametrów (wskaźników). W kolejnej części pracy dokonano analizy obecnego stanu bezpieczeństwa energetycznego Polski, ze szczególnym uwzględnieniem uwarunkowań infrastrukturalnych. Takie podejście wynika z założenia, że fundamentalne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa, posiada sprawnie funkcjonująca infrastruktura energetyczna. W ostatniej części artykułu dokonano próby określenia perspektyw bezpieczeństwa energetycznego analizowanego podmiotu.

Słowa kluczowe: bezpieczeństwo energetyczne, polityka energetyczna, bezpieczeństwo energetyczne Polski, infrastruktura przesyłowa w Polsce

WPROWADZENIE

Bezpieczeństwo energetyczne państw stanowi wielopoziomowy i wielowymiarowy proces, do którego nieustannie dążą współczesne państwa. Istota analizowanego zjawiska, powoduje problemy związane z wypracowaniem jednolitej

jego definicji, mającej zastosowanie dla wszystkich podmiotów funkcjonujących w stosunkach międzynarodowych. W tym sensie można definiować bezpieczeństwo energetyczne państw, bezpieczeństwo energetyczne przedsiębiorstw *etc.* W praktyce przekłada się to na opracowanie różnych definicji, koncepcji jego zapewniania i realizacji. Poziom bezpieczeństwa państw importujących (w tym Polski) jest pochodną stanu posiadanych zasobów i infrastruktury energetycznej, bezpieczeństwa dostaw oraz sytuacji międzynarodowej w państwach eksportujących i tranzytowych. Pozwala to na stwierdzenie, że bezpieczeństwo energetyczne państwa jest dynamiczne (nie jest osiągnięte raz na zawsze), a jego zapewnienie ma fundamentalne znaczenie dla funkcjonowania państwa.

Celem artykułu jest próba oceny stanu bezpieczeństwa energetycznego Polski. Na wstępie dokonano zdefiniowania pojęcia bezpieczeństwa energetyczne, przyjętego na gruncie Polski. Następnie pokrótce przedstawiono stan obecny bezpieczeństwa energetycznego Polski, ze szczególnym uwzględnieniem uwarunkowań infrastrukturalnych. Takie podejście wynika z założenia, że kluczowe znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa posiada sprawnie funkcjonująca infrastruktura energetyczna. W ostatniej części artykułu dokonano próby określenia perspektyw bezpieczeństwa energetycznego analizowanego podmiotu.

POJĘCIE BEZPIECZEŃSTWO ENERGETYCZNE

Od czasów pierwszego kryzysu energetycznego w latach 70. XX wieku zaczęto dostrzegać silną współzależność pomiędzy dostępem do surowców energetycznych a rozwojem gospodarczym, a także pomiędzy cenami surowców energetycznych a stabilnością międzynarodową. Wzrost zużycia nieodnawialnych źródeł energii, wzrost niestabilności politycznych w regionach bogatych w surowce energetyczne, przekłada się bezpośrednio na wzrost zagrożeń, które są generowane zarówno przez pojedyncze państwa, jak i cały system międzynarodowy¹. Rządy poszczególnych państw, ze względu na konsekwencję przerw w dostawach, zaczęły dostrzegać potrzebę wypracowania całościowych koncepcji bezpieczeństwa energetycznego. Obowiązek zapewnienia odbiorcom stałych dostaw surowców energetycznych i energii elektrycznej leży w gestii poszczególnych państw. Dodatkowo, państwo (wraz z jego instytucjami), jako jedyne posiada prawo dysponowania zasobami surowców energetycznych występujących na jego terytorium. Należy przyjąć, że jest ono najważniejszym (ale nie jedynym) podmiotem bezpieczeństwa energetycznego. Przy czym należy

¹ L. Cheaster, *Does the Polysemic Nature of Energy Security Make it a 'Wicked' Problem?*, „World Academy of Science, Engineering and Technology” 2009, nr 54, s. 1107–1109; L. Cheaster, *Conceptualising Energy Security and Making Explicite its Polysemic Nature*, „Policy Energy” 2010, t. 38, s. 887–888.

zauważyć, że państwa jako podmioty bezpieczeństwa energetycznego stanowią grupę różnorodną, przede wszystkim ze względu na wielkość posiadanych zasobów energetycznych². Dodatkowo, wielowymiarowość bezpieczeństwa energetycznego powoduje, że obok jego płaszczyzny gospodarczej, na znaczeniu zyskują również płaszczyzna polityczna i ekologiczna. Należy zauważyć, że płaszczyzny bezpieczeństwa energetycznego są współzależne. Płaszczyzna polityczna analizowanego zjawiska odnosi się do działań, których celem jest ograniczenie możliwości wywierania presji politycznej przez podmioty, które eksportują surowce energetyczne. Płaszczyzna gospodarcza bezpieczeństwa energetycznego odnosi się do działań, które zapewnią równowagę pomiędzy popytem a podażą na surowce energetyczne na rynku wewnętrznym. Z kolei płaszczyzna ekologiczna, w związku z wyczerpywaniem się zasobów surowców energetycznych oraz faktem występowania negatywnych konsekwencji dla środowiska naturalnego podczas ich eksploatacji, powoduje konieczność podjęcia działań związanych z promocją wykorzystania odnawialnych źródeł energii, rozwoju energii atomowej czy też rozwoju czystych technologii węgla.

Powszechnie bezpieczeństwo energetyczne odnosi się do posiadania gwarancji w postaci międzynarodowych umów i kontraktów na dostawy surowców energetycznych³. Z punktu widzenia polityki państwa istotne jest przyjęcie definicji odzwierciedlającej tak złożone zjawisko. Wydaje się, że utożsamianie bezpieczeństwa dostaw (*security of supply*) z niezawodnością dostaw po rozsądnej cenie⁴, nie oddaje w pełni jego istoty. Definicja przyjęta przez Komisję Europejską: bezpieczeństwo energetyczne to „dostęp do energii w każdym czasie, w różnych formach, w wystarczającej ilości i po rozsądnej cenie i/lub cenie możliwej do zapłacenia”⁵, koncentruje się także na kwestiach związanych z technicznym i ekonomicznym aspektem bezpieczeństwa energetycznego państwa. Obowiązująca na gruncie prawa polskiego definicja bezpieczeństwa energetycznego, wskazuje na jego wielowymiarowość. Zgodnie z ustawą Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 roku bezpieczeństwo energetyczne jest definiowane, jako: „stan gospodarki umożliwiający pokrycie bieżącego i perspektywicznego zapotrzebowania odbiorców na paliwa i energię

² Konsekwencją tego jest różne podejście do bezpieczeństwa energetycznego: dla państw bogatych w surowce energetyczne bezpieczeństwo energetyczne będzie odnosiło się do zapewnienia rynków zbytu dla posiadanych zasobów (*security of demand*), dla państw mających niewielkie zasoby surowców energetycznych bezpieczeństwo energetyczne będzie utożsamiane z bezpieczeństwem dostaw (*security of supply*).

³ B. Markowski, J. Markowski, *Bezpieczeństwo energetyczne. Mity i fakty*, „Wokół Energetyki” 2005, nr 3, s. 7.

⁴ D. Yering, *Ensuring Energy Security*, „Foreign Affairs” 2006, t. 85, nr 2, s. 70; M. H. Brown, Ch. Rewey, T. Gagliano, *Energy security*, Denver 2003; M. T. Klare, *Energy Imperialism*, „The Nation” 2001, t. 273, nr 4, s. 7.

⁵ Working Paper of the Commission on Security of Supply, The Internal Energy Market and Energy Policy, SEC(90) 1248 final, Bruksela z dnia 14 września 1990.

w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska”⁶. Należy zauważyć, że w porównaniu z definicją przyjętą przez Komisję Europejską, wskazuje na jego podmioty. Obok państw wymienia przedsiębiorstwa energetyczne, jako podmioty odpowiedzialne za realizację bezpieczeństwa energetycznego, a także odbiorców, którym również poprzez wspólne działanie państwa i przedsiębiorstw, państwo musi zapewnić bezpieczeństwo energetyczne. Dodatkowo definicja wskazuje na konieczność ujęcia bezpieczeństwa energetycznego jako wypadkowej jego płaszczyzn politycznej, gospodarczej, ekologicznej oraz społecznej. Tak ujęte bezpieczeństwo energetyczne wpisuje się w logikę rozwoju integralnego (*integral development*), które dotyczy obok kwestii związanych z rozwojem gospodarczym państwa, kładzie nacisk zarówno na ochronę środowiska oraz ochronę praw człowieka⁷.

Podsumowując rozważania dotyczące bezpieczeństwa energetycznego, należy podkreślić, że stanowi ono cel polityki energetycznej, rozumianej, jako: „kompleks funkcjonalnie ze sobą powiązanych działań prawnych i faktycznych, podejmowanych przez organy państwa, zmierzające do ukształtowania sektora energetycznego w taki sposób, aby realizował cele społeczno-gospodarcze, do których zalicza się w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego”⁸. Na potrzeby niniejszego artykułu przyjmuje się, że bezpieczeństwo energetyczne państwa stanowi proces dążenia do zapewnienia nieprzerwanego dostępu do surowców energetycznych, po przystępnej cenie i z poszanowaniem ochrony środowiska, którego celem jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania gospodarki.

STAN OBECNY BEZPIECZEŃSTWA ENERGETYCZNEGO POLSKI

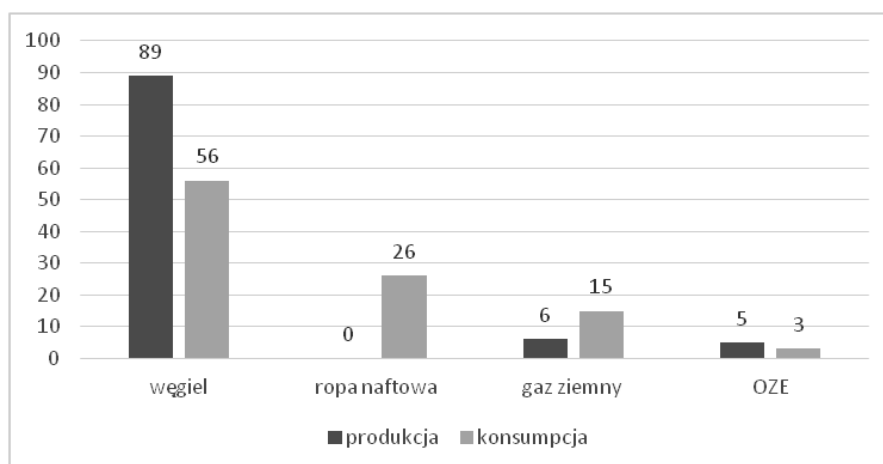
W 2012 roku całkowite zużycie energii pierwotnej w Polsce wyniosło 97,1 mln toe, w tym: węgla – 54 mln toe, ropy naftowej – 25 mln toe, gazu ziemnego – 14,9 mln toe oraz odnawialnych źródeł energii – 3,1 mln toe, co w dalszym ciągu świadczy o „monokulturze” węgla. Mimo spadku jego zużycia, w dalszym ciągu jest istotą z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego Polski. Przy czym wielkość popytu na surowce energetyczne w Polsce nie jest skorelowane z ich produkcją (wykres 1). W praktyce przekłada się to na konieczność importu surowców energetycznych. Jak wynika z wykresu 1 odnosi się to do zasobów ropy naftowej oraz gazu ziemnego. Import surow-

⁶ Ustawa Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r., Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.

⁷ R. Kuźniar, *Globalne uwarunkowania bezpieczeństwa*, w: *Bezpieczeństwo międzynarodowe w Europie Środkowej po zimnej wojnie*, red. J. Kukułka, Warszawa 1994, s. 51.

⁸ A. Walaszek-Pyziół, *Energia i prawo*, Warszawa 2002, s. 13; zob. szerzej: D. G. Victor, L. Yueh, *The New Energy Order Managing Insecurities in the Twenty-First Century*, „Foreign Affairs” 2010, nr 89, s. 61–73.

ców energetycznych jest zjawiskiem powszechnie występującym, dlatego sam fakt importu obecnie nie jest zjawiskiem negatywnym. Z punktu oceny poziomu bezpieczeństwa energetycznego istotna jest struktura dostawców, wyrażona wskaźnikiem poziomu dywersyfikacji. Do Polski importowane jest 25,1 mln toe ropy naftowej oraz 11,11 mln toe gazu ziemnego. W Polsce istnieje silna monopolizacja dostawców surowców energetycznych, zarówno w odniesieniu do ropy naftowej, jak i gazu ziemnego. Import ropy naftowej w 2012 roku był zdominowany przez dostawy z Federacji Rosyjskiej, która dostarczała surowiec w około 92,4%, a w niewielkim stopniu była uzupełniana przez dostawy z Wielkiej Brytanii – 1,8%, Norwegii – 5,38% oraz Iranu – 0,4%. Struktura dostaw w zakresie gazu ziemnego również jest zdominowana przez Federację Rosyjską – 89,7% i uzupełniana przez dostawy z Niemiec w wysokości 10,3%⁹.

Wykres 1. Procentowy udział produkcji i konsumpcji surowców energetycznych w Polsce w 2012 roku

Źródło: opracowanie własne na podstawie: *BP Statistical Review of World Energy. June 2013*, BP, Londyn 2013, www.bp.com/statisticalreview.

Silne uzależnienie od dostaw z kierunku wschodniego jest spowodowane kosztami ekonomicznymi, a przede wszystkim istniejącą infrastrukturą energetycznym – przesyłową i odbiorczą, która jest przystosowana do odbioru surowców energetycznych z kierunku wschodniego. Pociąga to za sobą dwie zasadnicze konsekwencje. Po pierwsze, Polska nie dysponuje możliwością elastycznego kreowania struktury dostawców surowców energetycznych. Po drugie, w Polsce nie istnieje infrastruktura energetyczna pozwalająca na odbiór znaczącej dla gospodarki ilości surowców energetycznych z kierunków innych niż wschodni. Dodatkowo, uwarunkowania bezpieczeństwa energetycz-

⁹ Obliczenia własne na podstawie: *Raport Roczny PGNiG 2012*, http://www.pgnig.pl/reports/annualreport2012/download/PGNiG_RR_2012_WEB.pdf.

nego Polski związane z brakiem infrastruktury łączącej analizowany podmiot z systemami przesyłowymi państw Unii Europejskiej, przy jednoczesnym, jednostronnym uzależnieniu od odbioru surowców energetycznych z kierunku wschodniego, stanowią jego główną determinantę. Stan infrastruktury magazynowej, funkcjonującej na terytorium Polski pozwala na zmagazynowanie gazu ziemnego tylko w ilościach potrzebnych na równoważenie sezonowych wahań zapotrzebowania na surowiec. Przekłada się to na zagrożenia¹⁰ oraz wyzwania¹¹ bezpieczeństwa energetycznego Polski. Stanowią również punkt wyjścia dla powstających koncepcji oraz strategii w tej dziedzinie. Brak odpowiednio rozbudowanej infrastruktury energetycznej ma istotny wpływ na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego Polski we wszystkich jego wymiarach. Po pierwsze, Polska nie posiada połączeń przesyłowych z państwami UE, mogących zapewnić dostawy surowców energetycznych w ilościach równoważących dostawy pochodzące z kierunku wschodniego. W ten sposób jest wrażliwa na szantaż energetyczny bądź negatywne konsekwencje długotrwałych przerw w dostawach surowców energetycznych, głównie w okresie zimy. Po drugie, koncepcje solidarności energetycznej nie mogą być wdrożone w praktyce. Rozwój infrastruktury energetycznej łączącej Polskę z państwami Unii Europejskiej jest istotny również z punktu widzenia budowanego wspólnego rynku energii gazu ziemnego i energii elektrycznej w ramach UE (do 2015). Wszelkie koncepcje, mechanizmy współpracy mające doprowadzić do uwspólnotowienia analizowanego sektora są oparte na sprawnie funkcjonującej infrastrukturze energetycznej. Znalazło to swoje odzwierciedlenie w programach UE, których celem jest dofinansowanie projektów, mających istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego UE, m.in. European Energy Programme for Recovery czy Trans – European Networks – Energy, z których korzystają polskie przedsiębiorstwa energetyczne. Ma to znaczenie, zarówno w przypadku zastosowania procedur oraz mechanizmów współpracy w tym zakresie, jak również realizacji konkretnych inicjatyw w postaci rozwoju infrastruktury energetycznej. Istota funkcjonowania mechanizmów solidarności energetycznej sprowadza się do stworzenia płaszczyzny współpracy, w której decyzje podejmowane przez jedno państwo członkowskie nie wpływają na pogorszenie poziomu bezpieczeństwa energetycznego innych państw, a także w przypadku wystąpienia zagrożeń w jednym z państw, pozostałe będą w stanie współpracować w celu złagodzenia negatywnych skutków¹².

¹⁰ Rozumiane jako pośrednie i bezpośrednie destrukcyjne oddziaływania na podmiot; S. Koziej, *Między piekłem a rajem: szare bezpieczeństwo na progu XXI wieku*, Toruń 2006, s. 11.

¹¹ Rozumiane jako dylematy, przed jakimi stoi podmiot w rozstrzyganiu spraw bezpieczeństwa, które w niekorzystnych sytuacjach mogą stwarzać dodatkowe zagrożenia dla danego podmiotu; *ibidem*, s. 11.

¹² M. Pełka, *Strategia UE dla regionu Morza Bałtyckiego – bezpieczeństwo energetyczne a wolny rynek i konkurencja*, „Biuletyn analiz UKIE” 2008, nr 19, s. 6. https://polskawue.gov.pl/files/polska_w_ue/Polska_a_polityki UE/Strategia_Morza_Baltyckiego/M.Pelka.pdf.

W odpowiedzi na wyzwania i zagrożenia płynące zarówno ze środowiska międzynarodowego, a także będących pochodną uwarunkowań wewnętrznych, Rząd Polski podejmuje działania na rzecz bezpieczeństwa energetycznego. Należy zaznaczyć, że realizacja bezpieczeństwa energetycznego Polski oparta jest na licznych dokumentach. Do najważniejszych należy Polityka energetyczna Polski do 2030 roku. Z punktu widzenia opisanych wyżej rozważań, do najistotniejszych działań należą prace nad: dywersyfikacją struktury bilansu surowcowo-energetycznego, infrastrukturą przesyłową i magazynową, zwiększeniem wydobycia surowców z własnych źródeł oraz pozyskiwaniem nowych złóż poza granicami państwa. Dywersyfikacja struktury bilansu surowcowo-energetycznego jest zjawiskiem pożądanym, które posiada istotne znaczenie dla poprawy bezpieczeństwa energetycznego Polski. Jak zaznaczono, w przytoczonym dokumencie uznano, że jednym z działań mających na celu dywersyfikację struktury paliwowo-energetycznej będzie wprowadzenie energetyki jądrowej. Jest to istotne zarówno dla zwiększenia poziomu bezpieczeństwa energetycznego analizowanego podmiotu, jak również zapewnienia dostaw energii elektrycznej po racjonalnych kosztach, a co najważniejsze – ochrony środowiska. Prace zapoczątkowane 13 stycznia 2009 roku przez przyjęcie przez Radę Ministrów uchwały nr 4 w sprawie działań podejmowanych w zakresie rozwoju energetyki jądrowej¹³, stanowiły początek długoletniego procesu wdrażania tej formy pozyskania energii.

Program polskiej energetyki jądrowej przyjęto 28 stycznia 2014 roku. W latach 2009–2013 przygotowania do wdrażania Programu były konsekwentnie realizowane, m.in. powołano Pełnomocnika Rządu do spraw Polskiej Energetyki Jądrowej, przygotowano i uchwalono nowelizację ustawy Prawo atomowe, która weszła w życie 1 lipca 2011 roku. W 2010 roku opracowano Ocenę możliwości występowania mineralizacji uranowej w Polsce na podstawie wyników prac geologiczno-poszukiwawczy¹⁴, która potwierdziła informacje, że na terytorium analizowanego podmiotu występują złoża uranu. Program zakłada budowę pierwszego bloku elektrowni jądrowej do końca 2024 roku oraz dalszy rozwój tej technologii w przyszłości.

Kolejne działania mające na celu doprowadzenie do dywersyfikacji *energy mix* Polski są skoncentrowane na weryfikacji zasobów gazu łupkowego w Polsce. Pierwsze szacunkowe wielkości gazu łupkowego w Polsce, przedstawione

¹³ Uchwała w sprawie działań podejmowanych w zakresie rozwoju energetyki jądrowej, <https://www.premier.gov.pl/wydarzenia/decyzje-rzadu/uchwala-w-sprawie-dzialan-podejmowanych-w-zakresie-rozwoju-energetyki.html>.

¹⁴ A. Solecki, W. Śliwiński, I. Wojciechowska, D. Tchórz-Trzeciakiewicz, P. Syrczyński, M. Sadowska, B. Makowski, *Raporty z prac zamawianych przez Ministra Środowiska, Ocena możliwości występowania mineralizacji uranowej w Polsce na podstawie wyników prac geologiczno-poszukiwawczy*, „Przegląd Geologiczny” 2011, t. 58, nr 2, s. 98–109.

w Raporcie EIA¹⁵ w 2011 roku były określone na poziomie 5,3 bln m³. Natomiast badania przeprowadzone przez Polski Instytut Geologiczny w 2012 roku, określające wielkość zasobów gazu ziemnego z łupków na poziomie 346,1 mln m³¹⁶, spowodowały, że ten kierunek rozwoju dywersyfikacji *energy mix* stoi pod znakiem zapytania, głównie ze względu na ekonomiczną opłacalność inwestycji. Działania zmierzające do dywersyfikacji struktury bilansu surowcowo-energetycznego mają na celu zmniejszenie importu ropy naftowej oraz gazu ziemnego, a także do bardziej efektywnego ich wykorzystania. Rozbudowanie *energy mix* przekłada się nie tylko na bezpieczeństwo energetyczne państwa, ale również na wzrost innowacyjności gospodarki w związku z napływem nowych technologii.

PODSUMOWANIE

W świetle powyższych rozważań należy stwierdzić, że stan infrastruktury energetycznej i struktura dostawców w Polsce nie są zadowalające. Przekłada się to na stan bezpieczeństwa energetycznego analizowanego podmiotu, które jest w dalszym ciągu wrażliwe na zmiany zachodzące w jego otoczeniu. Koszty związane z pozyskiwaniem nowych technologii, uzależnienie od dostaw surowców energetycznych oraz nierównomierny podział struktury bilansu energetycznego powodują, że obecne wyzwania mogą stanowić poważne zagrożenie w przypadku zaniechania działań w tym kierunku. Spadek samowystarczalności energetycznej jest tendencją w skali całego świata i jest konsekwencją rosnącego zapotrzebowania na surowce energetyczne. Tym samym, istotne są działania państwa, które przyczynią się do zbilansowania struktury surowców energetycznych, jak również dywersyfikacji źródeł ich pozyskiwania. Elastyczna możliwość wyboru źródeł energii zmniejsza uzależnienie od importowanych surowców energetycznych. Dopełnieniem wskazanych działań, w zakresie dywersyfikacji źródeł pozyskiwania energii jest rozwój kluczowych inwestycji infrastrukturalnych, które włączą Polskę do systemu przesyłowego państw UE. W kontekście rozważań na temat infrastruktury energetycznej, należy zwrócić szczególną uwagę na budowę terminala do odbioru gazu skroplonego w Świnoujściu, którego termin oddania został przesunięty na koniec 2014 roku. Jego wartością dodaną jest wymierna dywersyfikacja źródeł dostaw gazu ziemnego.

¹⁵ *World shale gas resources: An initial Assessment of 14 regions outside the United States*, U.S. Energy Information Administration, 2011.

¹⁶ H. Kiersnowski, I. Dyrka, *Potencjał złożowy ordowicko-sylurskich łupków gazonośnych w Polsce: omówienie dotychczasowych raportów i propozycje udoskonalenia metodyki oceny zasobów gazu w raporcie w 2014 r.*, „Przegląd Geologiczny” 2013, t. 61, nr 6, s. 359.

Jak zaznaczono, bezpieczeństwo energetyczne państwa stanowi dynamiczny proces, warunkowany wieloma zmiennymi niezależnymi. Jego zapewnienie jest niezwykle skomplikowanym i długookresowym procesem, a sukces zależy od konsekwentnie realizowanych celów, a także umiejętności przystosowania państwa do zmieniających się warunków, zarówno wewnętrznych, jak i w środowisku międzynarodowym.

THE CURRENT STATE OF ENERGY SECURITY IN POLAND
– THE ATTEMPT TO ASSESS

Summary. The specific conditionings, the perception of the risks of individual entities, the changes in the international environment, and above all their energy resources to make difficult to work out a uniform definition of energy security. Energy security is a multi-level and multi-faceted phenomenon. The safety level of the importing states, including Polish, is a derivative of both security of supply, as well as the international situation in the exporting and transit states. We need to bear in mind that the energy security of the state is not achieved once and for all, and its assurance is a key task for the state.

This article is attempt to assess the state of Polish energy security. Therefore, the first part is made to define the concept of energy security. The second part of the paper analyzes the current state of Polish energy security in particular, taking into consideration energy infrastructure. This approach stems from the assumption that fundamental importance for the energy security of the states has the functioning energy infrastructures. In the last part of the article is made an attempt to define prospects for energy security of the analyzed subject.

Key words: energy security, energy politics, energy security in Poland, energy infrastructures in Poland

